

Sygn. akt: I 1 C 417/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.

przeciwko B. M.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód P. (...) z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. M. kwoty 627,85 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanej wynika z umowy pożyczki zawartej w dniu 4 listopada 2010 r. o nr identyfikacyjnym (...) między pozwaną a (...) na mocy której pozwana uzyskała od tego podmiotu określoną kwotę pieniężną. Przedmiotowa wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 31 marca 2016 r. została przeniesiona na powoda.

/pozew – karty 2-18/

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, iż nie posiada środków na zapłacenie tej należności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwaną (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. łączyła umowa pożyczki zawarta w dniu 4 listopada 2010 r. w której pożyczkodawca pożyczył pozwanej kwotę 600 zł na okres 15 dni.

/dowód : kopia umowy k. 53 /

W dniu 31 marca 2016 r. pomiędzy powodem P. (...) z siedzibą we W. a (...) z siedzibą w H. została zawarta umowa przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji w załączniku do której wskazano m.in. wierzytelność B. M. w stosunku do (...) Spółka z o.o.

/dowód : umowa k. 6-10/

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego w sprawie Sąd dokonał w oparciu o dowody przedstawione przez strony, w szczególności dokumenty, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana, a Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich mocy dowodowej, jako że zostały sporządzone poza postępowaniem sądowym i nie dla jego potrzeb.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie spornym było istnienie między powodem P. (...) z siedzibą we W. a pozwaną B. M. stosunku zobowiązaniowego wynikającego z umowy pożyczki. Wysokość zobowiązania dłużnika miała wynosić 627,85 złotych.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność żądania od pozwanej zapłaty zobowiązania zaciągniętego u innego podmiotu. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowodniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniechania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materiałnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego., rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Celem procesu cywilnego jest urzeczywistnienie normy prawnej obowiązującej w stosunkach cywilnoprawnych. Żeby to urzeczywistnienie w konkretnym przypadku mogło nastąpić, w procesie cywilnym muszą brać udział - jako strony - te podmioty, wobec których zgodnie z prawem materialnym ma być zrealizowana odpowiednia norma prawna. Nie budzi wątpliwości, że tylko ze stosunku prawnego określonego przez prawo materialne płynie uprawnienie konkretnego podmiotu do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi. To szczególne uprawnienie, oceniane z punktu widzenia prawa materialnego, nazywane jest legitymacją procesową. Jeśli zostanie wykazane, że strony są związane prawnomaterialnie z przedmiotem procesu, którym jest roszczenie procesowe, to zostanie wykazana legitymacja procesowa powoda (czynna) i pozwanego (bierna). W przeciwnym razie brak będzie legitymacji procesowej, czy to powoda, czy też pozwanego albo też obu stron. Wprawdzie treść legitymacji powoda i legitymacji pozwanego jest inna, gdyż powód jest uprawniony, a pozwany jest zobowiązany, ale obie legitymacje zbiegają się do tego samego przedmiotu, który właśnie jest przedmiotem rozpoznania i rozstrzygnięcia

sądu. Na stanowisku takim stanął również Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 17 maja 2005 r., I ACa 1202/04, w którym stwierdził, że „aby ochrona prawna mogła być przez sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tym uprawnieniem jest legitymacja procesowa czynna, przy czym w przeciwieństwie do zdolności sądowej nie stanowi jakieś ogólnej kwalifikacji podmiotu, która jest cechą trwałą i musi podlegać jednolitej ocenie w każdym procesie. A zatem legitymacja procesowa jest to szczególne uprawnienie do prowadzenia konkretnego procesu. Może ona wypływać z posiadania prawa podmiotowego bądź z przepisu ustawy”. Wobec tego, że legitymacja procesowa stanowi przesłankę materialnoprawną, sąd dokonuje oceny w zakresie jej istnienia w chwili orzekania co do istoty sprawy, tj. w chwili wyrokowania. Brak legitymacji czynnej, jak i biernej prowadzi zaś do wydania wyroku oddalającego powództwo.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, iż po stronie powoda zachodzi brak legitymacji procesowej. W ocenie Sądu powód nie wykazał, by (...) z siedzibą w H. był uprawniony do sprzedaży wierzytelności (...) Sp. z o.o., które było stroną umowy z pozwaną.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.